

Bài Sáu

Làm chiếc bình mở ra cho Chúa và sống những ngày bình thường trong sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng

Đọc Kinh văn: Sáng. 2:7; La. 9:21-23; 2 Cô. 4:7; 2 Ti. 2:20-21

I. Bước thứ nhất trong thủ tục của Đức Chúa Trời để hoàn thành mục đích của Ngài là tạo nên con người làm chiếc bình để chứa đựng chính Ngài là sự sống—Sáng. 2:7:

- A. Đức Chúa Trời chọn chúng ta để chúng ta có thể là những chiếc bình cao trọng được đổ đầy Đức Chúa Trời Tam Nhất—La. 9:21-23; 2 Cô. 13:14:
- Đức Chúa Trời đã tạo nên con người như một chiếc bình để chứa đựng Ngài, và trong số nhiều bình chứa này, Ngài đã chọn chúng ta để chứa đựng Ngài là Đức Chúa Trời cao trọng, hầu chúng ta có thể là những chiếc bình cao trọng—4:7.
 - Những chiếc bình cao trọng được cấu tạo bởi cả bản chất thần thượng (vàng) lẫn bản chất phàm nhân được cứu chuộc và tái sinh (bạc)—2 Ti. 2:20-21.
 - Đức Chúa Trời bày tỏ vinh hiển Ngài trên chúng ta là những chiếc bình, để chúng ta có thể trở thành những chiếc bình cho sự vinh hiển—La. 9:23; 2 Cô. 3:18; 4:6-7:
 - Mọi điều này ra từ sự thương xót của Ngài và theo sự thương xót của Ngài; điều ấy không thể đoạt được bởi nỗ lực của chúng ta.
 - Vì lẽ ấy, chúng ta phải thờ phượng Ngài và cảm tạ Ngài vì sự thương xót của Ngài—La. 9:15-16, 18.
- B. Mười bốn Thu tín của Phao-lô có thể được tóm tắt bằng cụm từ: *chiếc bình mở ra*:
- Tân Ước cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời muốn tín đồ là những chiếc bình yêu Ngài và cứ mở ra cho Ngài—2 Cô. 3:16:
 - Nếu chúng ta không mở ra cho Chúa trong các phần sâu thẳm của bản thể mình thì Ngài không thể ban phát chính Ngài vào trong chúng ta và lập nhà Ngài trong lòng chúng ta—Êph. 3:17.
 - Một chiếc bình mở ra [nghĩa] là không làm gì cả mà cứ mở ra để được đổ đầy bởi sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng—2 Cô. 13:14.
 - Một đời sống Cơ Đốc đích thực là đời sống yêu Chúa, cứ mở ra cho Chúa, và ngưng hành động—Mác 12:30; 1 Gi. 4:16-21:
 - Khi đó Chúa sẽ bước vào và làm mọi sự; chiếc bình này chỉ cần chứa đựng Chúa và vui hưởng sự đổ đầy và hành động của Chúa.
 - Chúng ta chỉ cần yêu Chúa và cứ mở ra cho Ngài, cho Ngài mọi cơ hội để làm mọi điều Ngài muốn—Êph. 3:17.
 - Đây là đời sống Cơ Đốc đúng đắn và đích thực—Ga. 2:20.
 - Chúng ta nên cầu nguyện: “Chúa ơi, bởi ân điển Ngài, con không muốn bất cứ phần nào của bản thể con đóng lại với Ngài; con chọn cứ mở ra cho Ngài cách hoàn toàn và triệt để”:
 - Lời cầu nguyện đúng đắn này, tức lời cầu nguyện sâu sắc hơn, lời cầu nguyện đích thực, là yêu Chúa và mở ra cho Ngài—Êph. 3:17-19.
 - Nếu có loại cầu nguyện như vậy, chúng ta sẽ là những chiếc bình sống động mở ra, rồi Chúa sẽ có cách đổ đầy chúng ta bằng chính Ngài—14-18.
 - Khi đổ đầy chúng ta, Chúa sẽ làm mọi sự cho chúng ta—c. 19.

II. Là tín đồ trong Christ, chúng ta cần học tập hài lòng với một đời sống là những ngày bình thường trong những kinh nghiệm đều đặn và bình thường trong sự

ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng—La. 8:2, 6, 10-11; Êph. 3:16-17a:

- A. Chúng ta cần nhận lãnh sự ban phát thần thượng từng chút một, từng ngày một, nhận sự ban phát này hết lần này đến lần khác cách chậm rãi và ổn định—2 Cô. 13:14; Mat. 6:11; Thi. 68:19:
 - 1. Rất ít điều thuộc linh được hoàn tất trong chúng ta một lần đủ cả; trái lại, cũng như sự sống vật lí của chúng ta, hầu hết những điều thuộc linh đều phải được lặp đi lặp lại—Gi. 6:57b; 4:14; 1 Cô. 10:3-4.
 - 2. Bất cứ điều gì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta đều không được ban cho một lần đủ cả, kéo chúng ta không thể mang nổi; trái lại, sự cung ứng thần thượng được ban cho từng chút một.
- B. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết ở bên trong chúng ta không theo cách ngoặt mục nhưng theo cách bình thường; vì lí do này, chúng ta cần sống một đời sống Cơ Đốc bình thường và ổn định; chúng ta càng ít đặc biệt mà càng bình thường thì càng tốt—Côl. 1:27; 3:4; Êph. 3:16-17a.
- C. Tất cả những điều thuộc về sự sống mà Đức Chúa Trời Tam Nhất ban cho chúng ta qua sự ban phát thần thượng đều tĩnh lặng và êm ả, vì vậy đời sống của chúng ta là tín đồ cũng nên tĩnh lặng và êm ả; hằng ngày, chúng ta cần sống theo cách như vậy, đơn sơ sống đời sống bình thường là nhận lãnh sự ban phát thần thượng—La. 8:6; 1 Tê. 5:23; 2 Tê. 3:16.
- D. Phần định của chúng ta là sống một đời sống bình thường trong sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng, vì Cha đã định phần chúng ta sống cách bình thường dưới sự ban phát liên tục của Ngài—Mat. 6:11, 32-34; 24:40-41.
- E. Là tín đồ, chúng ta kinh nghiệm sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng bởi đức tin; Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm mọi sự bằng cách lệ thuộc Ngài, nhận Ngài là sự sống, và để Ngài ban phát chính Ngài vào trong chúng ta—Êph. 3:17a; Hê. 11:1.
- F. Bằng cách này, chúng ta sẽ trở nên bình thường cách thuộc linh, sự thuộc linh của chúng ta sẽ đều đặn và bình thường mà không có bất cứ điều gì ngoặt mục—La. 8:4, 6; Ga. 5:22-23.

III. Một đời sống với những ngày bình thường trong sự ban phát thần thượng là theo sự bình thường kì diệu của gia tể thần thượng—1 Ti. 1:4; Êph. 3:9:

- A. Kinh nghiệm Christ, Linh, Đức Chúa Trời Tam Nhất, và sự sống thần thượng với bản chất thần thượng là hoàn toàn bình thường—cc. 16-17a.
- B. Tất cả những điều thuộc linh và thần thượng mà Đức Chúa Trời cung cấp để chúng ta kinh nghiệm và vui hưởng thì đều bình thường; dầu vậy, những điều bình thường này là kì diệu, vì lí do này, chúng ta có thể gọi đây là sự bình thường kì diệu của gia tể thần thượng—1 Ti. 1:4; Êph. 3:9.
- C. Sự tái sinh là phép lạ lớn nhất nhưng điều ấy xảy ra cách bình thường; vì vậy, tái sinh là một điều bình thường mà kì diệu, là một sự bình thường kì diệu trong đời sống Cơ Đốc của chúng ta—Gi. 3:3, 5-6, 8; 1 Phi. 1:23.
- D. Kêu danh Chúa là một điều bình thường nhưng lại kì diệu là, vì khi kêu, chúng ta nhận lãnh toàn thể Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết—La. 10:12; Giê. 33:3.